

ΕΧΕΙΣ ΜΙΑ ΑΘΑΝΑΤΗ ΨΥΧΗ

Μήν ξεχνάμε πώς ο άνθρωπος δέν αποτελείται μόνο από τό υλικό στοιχείο πού είναι τό σώμα του. Ο άνθρωπος έχει μέσα του καί ένα στοιχείο πνευματικό καί αυτό είναι ή ψυχή του. Τά ζώα έχουν μόνο ζωή βιολογική, ο άνθρωπος έχει καί ζωή πνευματική. Σέ τούτο διαφέρουν τά ζώα από τόν άνθρωπο. Υλιστές καί άπιστοι ισχυρίζονται πώς ο άνθρωπος μέ τόν θάνατό του σβύνει καί δέν υπάρχει. Αυτό αποτελεί ένα μεγάλο ψέμα. Καί οί μεγάλοι φιλόσοφοι τής αρχαιότητας, ο Αριστοτέλης, ο Πλάτων, πίστευαν στην άθανασία τής ψυχής.

Τή μεγάλη αυτή αλήθεια διακήρυξε ο Κύριός μας λέγοντας «Τί γάρ ωφέλησει άνθρωπον εάν κερδίση τόν κόσμον όλον, καί ζημιωθή τήν ψυχήν αυτού; ή τί δώσει άνθρωπος αντίλλαγμα τής ψυχής αυτού;» (Μαρκ. 8,36). Αποδείξεις τής υπάρξεως τής ψυχής είναι οί ανάγκες του ανθρώπου. Ο άνθρωπος δέν έχει μονάχα ανάγκες υλικές αλλά καί πνευματικές. Δέν έχει μονάχα στομάχι αλλά καί πνεύμα.

Πώς εξηγούνται οί πνευματικές ανάγκες του ανθρώπου; Τό ζώο τρώγοντας καί πίνοντας ήσυχάζει. Δέν θέλει τίποτε περισσότερο. Αντίθετα ο άνθρωπος δέν ήσυχάζει ποτέ. Έχει τήν κατοικία του, τό έξοχικό του, τό αυτοκίνητό του. Έχει γεμάτο τό ψυγείο του σπιτιού του, έχει καί τό πορτοφόλι του γεμάτο, αλλά όμως μένει ανικανοποίητος. Όλο κάτι ζητά, κάτι θέλει.

Μιά παροιμία λέγει πώς: «τό μάτι του ανθρώπου δέ χορταίνει». Εκείνο πού δέ χορταίνει δέν είναι τό μάτι, αλλά ή ψυχή του ανθρώπου. Νά γιατί ο άνθρωπος είναι ανήσυχος, ανικανοποίητος. Έπειδή ζεί συνεχώς μέ άγχος, μέ αγωνία καί

φόβο στή ζωή αυτή. Ἐπειδή προσπαθεῖ νά ικανοποιήσῃ μόνο τό υλικό μέρος τῆς ζωῆς του ἀδιαφορώντας γιά τίς ἀνάγκες τῆς ψυχῆς.

Ἦ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη ἀπό τό Θεό. Ὁ ἴδιος εἶπε: «ἐργάζεσθε μή τήν βρώσιν τήν ἀπολλυμένην, ἀλλά τήν βρώσιν τήν μένουσαν εἰς ζωήν αἰώνιον ἣν ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει» (Ἰωαν. 6,27). Ὁ ἄνθρωπος ἔχει πείνα καί δίψα πνευματική. Μόνο ὁ Θεός μπορεῖ νά χορτάσῃ καί νά ξεδιψάσῃ τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου. Μάταια ἀναζητᾷ ὁ ἄνθρωπος νά γεμίσει τό κενό αὐτό χωρίς τό Θεό. Ζεῖ συνεχῶς μέ φόβο, μέ ἀγωνία, μή γνωρίζοντας τί τόν περιμένει αὔριο. Καί ὅλα αὐτά διότι περιόρισε τή ζωή του, τήν εὐτυχία του στά υλικά ἀγαθά ἀδιαφορώντας γιά τήν ψυχή του. Ἀρνήθηκε τό Θεό καί τώρα προσπαθεῖ νά ικανοποιηθεῖ ἀπό τά ξυλοκέρατα πού τοῦ προσφέρει ὁ κόσμος.

Εἶναι ἀνάγκη ὁ ἄνθρωπος νά στραφεῖ πρὸς τό Θεό, πού εἶναι ἡ πηγή τῆς ζωῆς, νά ἀναγνωρίσει ὅτι ἔχει καί πνευματικές ἀνάγκες γιά νά εἶναι ἓνας ὀλοκληρωμένος ἄνθρωπος. Ὁ Κύριος πού εἶναι ὁ Δημιουργός τοῦ ἀνθρώπου καί γνώστης τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν, αὐτός μόνο μπορεῖ νά γεμίσει τό κενό πού ὑπάρχει μέσα του. Ἐκεῖνο πού θέλει ὁ Θεός εἶναι ἡ ἐπιστροφή τοῦ ἀνθρώπου πρὸς αὐτόν μέ μιά εἰλικρινή μετάνοια καί ἐξομολόγησι. Τότε ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλήρης, διότι τό κενό πού ὑπάρχει μέσα του θά τό γεμίσει ὁ Κύριος μέ τή δική του παρουσία μέσα στήν καρδιά του.

Π.Π.